

der både for så vidt angår civile retssager og sager inden for strafferetsplejen. Det bemærkes, at bestemmelsens 2. pkt. også omhandler de tilfælde, hvor en særlig domstol - dvs. en domstol, der ikke indgår i det almindelige domstolshierarki, jf. retsplejelovens § 1, stk. 1 - har truffet afgørelse om lovligheden af en behandling af personoplysninger, som har fundet sted i forbindelse med behandlingen af en retssag. En betingelse herfor er dog, at der er adgang til at indbringe den materielle afgørelse i sagen for højere ret. F.eks. kan en landvæsenskommissions afgørelser indbringes for en overlandvæsenskommission.

Bestemmelsens 3. pkt. omhandler særlige domstole, hvis materielle afgørelser efter de processuelle regler, der gælder for disses virksomhed, ikke kan indbringes for en højere ret. Det gælder f.eks. Arbejdsretten og Tjenestemandsrätten. I disse tilfælde følger det af bestemmelsen, at afgørelser om lovligheden af behandlingen af personoplysninger kan påkæres til den landsret, i hvis kreds retten er beliggende. Kæremålet skal behandles efter retsplejelovens regler om den civile retspleje. Det forudsættes, at afgørelser, der er truffet af Den Særlige Klageret, ikke kan indbringes for landsretten. Hvis den materielle afgørelse i en sag, som klageretten behandler, kan indbringes for Højesteret, vil også klagerettens afgørelser om lovligheden af en behandling af personoplysninger i en sådan sag kunne påkæres til Højesteret, jf. bestemmelsens 2. pkt. Således kan afgørelser om lovligheden af behandling af personoplysninger i tilknytning til sager om afsættelse af dommere kæres til Højesteret, jf. herved retsplejelovens § 49, stk. 9.

I bestemmelsens 4. pkt. er endelig fastsat, at kærefristen er 4 uger fra den dag, afgørelsen er meddelt den pågældende. Kærefristen gælder, uanset om kære sker efter bestemmelsens 2. eller 3. pkt.

Der henvises i øvrigt til *betænkningen*, side 376-378.

Til § 68

I bestemmelsens *stk. 1* fastsættes det, hvilke nærmere beføjelser der tilkommer Domstolsstyrelsen i forbindelse med dennes udførelse af tilsyn i henhold til § 67. Efter bestemmelsen finder reglerne i §§ 56, 58, 62, stk. 1, 2 og 4, 63, stk. 1, og 66 anvendelse for Domstolsstyrelsens udøvelse af tilsyn. De afgørelser, som Domstolsstyrelsen måtte træffe i forbindelse med udøvelsen af sit tilsyn, kan efter bestemmelsen ikke påklages til anden administrativ myndighed. Afgørelserne kan heller ikke indbringes for Folketingets Ombudsmand. Bestemmelsen vedrører derimod ikke

domstolenes kompetence i henhold til grundlovens § 63.

Efter bestemmelsens *stk. 2* skal der ved udarbejdelsen af bekendtgørelser eller lignende generelle administrative retsforskrifter, der har betydning for beskyttelsen af privatlivet i forbindelse med behandling af oplysninger, der foretages for domstolene, indhentes en udtalelse fra Domstolsstyrelsen. Det forudsættes endvidere, at der indhentes en udtalelse fra Domstolsstyrelsen i forbindelse med regeringens udarbejdelse af lovforslag, der vedrører behandling af oplysninger, der foretages for domstolene.

Af bestemmelsens *stk. 3* følger, at Domstolsstyrelsen offentliggør en årlig beretning om dens virksomhed.

Til kapitel 18

Straf- og erstatningsansvar

Til § 69

Bestemmelsen, der bygger på direktivets artikel 23, fastlægger et præsumptionsansvar (culpa med omvendt bevisbyrde) for den dataansvarlige. Det fastsættes således, at den dataansvarlige skal erstatte skade, der er forvoldt ved behandling i strid med bestemmelserne i loven. Dette gælder dog ikke, hvis den dataansvarlige godtgør, at skaden ikke kunne have været afværget ved den agtpågivenhed og omhu, der må kræves i forbindelse med behandling af oplysninger.

Bestemmelsen indebærer ikke andre ændringer i dansk rets almindelige erstatningsretlige regler. Disse regler finder således fortsat anvendelse ved bedømmelsen af, om den dataansvarlige i forbindelse med behandling af oplysninger har pådraget sig et erstatningsansvar over for den registrerede.

Erstatningskrav, der gøres gældende i henhold til bestemmelsen, skal indbringes for domstolene. Et erstatningskrav vil således ikke kunne forelægges til synsmyndighederne.

Til § 70

Bestemmelserne, der bl.a. skal ses på baggrund af direktivets artikel 24, afløser reglerne i lov om private registre § 27 og lov om offentlige myndigheders registre § 29.

Affattelsen af indledningen til bestemmelserne har til formål at sikre, at handlinger, der tillige indebærer en overtrædelse af bestemmelser, der kan medføre højere straf, kan henføres under sådanne bestemmelser. Der tænkes herved navnlig på bestemmelsen i straffelovens § 264 d om bl.a. forsætlig, uberettiget videregivelse af oplysninger om en anden persons private